

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Wednesday, 17 July 2019 07:50 - Last Updated Wednesday, 17 July 2019 08:03

00000000 0000000000

தமிழில் தண்டியலங்காரம் வடமொழியில் தண்டி இயற்றிய காவ்யாதர்சம் என்னும் நபிலைத் தமிழ்ப்படுத்தி அவரால் இயற்றப்பட்டது. காப்பிய இலக்கணத்ததைத் தண்டியலங்காரம் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. காப்பியத்ததைப் பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் என்று இரு வகைப்படுத்தி, அவற்றின் இலக்கணத்ததைத் தனித்தனியே எடுத்துச் சொல்கிறது.

பெருங்காப்பியநிலை பசேங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருள் இவற்றினொன்று
ஏற்புடதைத் தாகி முன் வர வியன்று
நாற்பொருள் பயக்கும் நடநெறித் தாகி... (தண்டியலங்காரம், நபிற்பா -8)

கஹிய உறுப்பிற் சிலகூறநைத் தியலினும்
வறேபாடும் இன்றனெ விளம்பினர் புலவர் (தண்டியலங்காரம், நபிற்பா -9)

0000000000000000

அறம், பொருள், இன்பம், வீடும் ஆகிய நான்குள்ளுள் ஒன்றனும், இரண்டனும், மூன்றனும் கூறநைத்து வருவது காப்பியமாகும். தண்டியலங்காரம் கஹும் காப்பியம் என்பது சிறுகாப்பியத்ததைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

அறமுதல் நான்கினுங் கூறபாடும்புடயைது காப்பியம் என்று கருதப் படும்மே
(தண்டியலங்காரம், நபிற்பா -10)

மறேகஹிய பெருங்காப்பியமும், காப்பியமும் ஒருவகைச் செய்யுளாலும், பலவகைச் செய்யுள்களாலும் உரைநடை கலந்தும் பிறமொழி கலந்தும் வரலாம்.
அவதைதாம்

ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப் பாட்டினும்
உரையும் பாடையும் விரவியும் வரும்மே (தண்டியலங்காரம், நபிற்பா -11)

மறேகஹியவாறு தண்டியலங்காரம் காப்பிய இலக்கணத்ததைத் தெரிவிக்கின்றது.

00000000

காப்பியத்தினுடயை பண்பாகப் பாவிகம் என்பதையும் அந்நபில் குறிக்கின்றது.

பாவிகம் என்பது காப்பியப் பண்புமே (தண்டியலங்காரம், நபிற்பா - 91)

காப்பியம் முழுவதிலும் கவிஞன் வலியுறுத்த விரும்பும் காப்பியத்தின் சாரமான அபிப்புகைக் கருத்தினையே பாவிகம் எனலாம். காப்பியத்தில் இடம்பெறும் பல்வறே நிகழ்ச்சிகளிலும் இக்கருத்து ஊடாருவி நிற்பது. இது நபிலின் தனிச் செய்யுள்களிலோ, பகுதிகளிலோ புலனாவது இல்லை. தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை நபிலை முழுமையாக நோக்கும் போதே இப்பண்பு விளங்கும்.

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Wednesday, 17 July 2019 07:50 - Last Updated Wednesday, 17 July 2019 08:03

பிரபுலிங்க லீலை

கன்னடம்

சாமரசன்

கும்பகர சம்பவம்

தெலுங்கு

நன்னிசோட

தமிழ் மொழியில் காலந்தோறும் தோன்றிய காப்பியங்களையெல்லாம் இதிகாசம் , புராணம் , பெருங்காப்பியம் , சிறுகாப்பியம் , கதைப்பாடல் எனத் தமிழறிஞர்கள் வகைப்படுத்தியுள்ளனர் . இரூப்பினும் வடநிலை வடமொழியில் கவியால் எழுதப்பட்டும் அனாதையையும் காவியம் எனும் சொல்லால் குறித்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் .

000000 0000000000000000

நல்சிறப்பு மிக்க, மனிதப் பாத் திரங்கள் , நல்வினதை வினபை பலன்களையெல்லாம் உலக வாழ்க்கையில் அனுபவித்து, நல்வினதை ஆற்றி, இறுதியில் இறவா இன்பமாகிய இறையிலை எய்துதல் பற்றி விரிவாகச் சிறப்பித்துக் கற்று வளவே காப்பியங்கள் எனப்படுகின்றன . தமிழில் காப்பியப் படைப்பு, இரண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து தொடங்கியது எனலாம் . இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரமும் , சீ த்தலசை சாதனாரின் மணிமேகலையும் தமிழில் மூதற் காப்பியங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன . இவையிரண்டும் ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன . இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பட்ட சிலப்பதிகாரம் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்று சான்றோர்களால் பாராட்டப்படுகின்றது . அதைத் தொடர்ந்து ஓவ்வொரு காலப் பகுதியிலும் காப்பியப் படைப்பு நிகழ்ந்த வண்ணமாகவே இருந்திருக்கின்றது .

இன்றுவரை தமிழில் உருவான காப்பியங்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 150 ஆகும் . தமிழ்க் காப்பியங்களின் அமைப்புக்கு ஓர் மூதனமை எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவது சிலப்பதிகாரம் ஆகும் . இங்கு ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் , ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் பற்றிச் சிறப்பு நிலையில் கீழ்க்காண்போம் .

0000000000000000

சிலம்பு எனப்படும் சிலப்பதிகாரம் சரே நாட்டவரான இளங்கோ அடிகளால் , கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் எழுதப்பட்டது . சோழ நாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கிய பம்புகாரைச் சரேந்த கோவலன் எனும் வணிகனதும் அவனது மனைவியாகிய கண்ணகியினதும் கதையைக் கற்று வதே இக் காப்பியமாகும் . கோவலனுடன் தொடர்பு கொள்கின்ற நடனமாதான மாதவி இன்னொரு முக்கிய கதாபாத்திரம் ஆகும் .

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கற்று ஆவதெனும் ,
உரசைல் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும் ,
ஊழ்வினையெழுத்து வந்து ஊட்டும் என்பதெனும் (சிலம்பு.பதிகம் 55-57)

என்ற பதிக அடிகளில் முழுக் காப்பியத்தின் முக்கியச் செய்திகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன . இந்நிலை வறூ பெயர்கள் : தமிழின் மூதல் காப்பியம் , உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் , மூத்தமிழ்க் காப்பியம் மூதன்மகை காப்பியம் , பத்தினிக் காப்பியம் நாடகக் காப்பியம் , குடிமக்கள் காப்பியம் (தெ.பொ.மீ) , புதுமகை காப்பியம் , பொதுமகை காப்பியம் , ஒற்றுமகை காப்பியம் , ஒருமகை காப்பியம் , தமிழ் த்தேசியக் காப்பியம் , மலவநேத்ர காப்பியம் , வரலாற்றுக் காப்பியம் , பாராட்ட காப்பியம் , புரட்சிக் காப்பியம் , சிறப்பதிகாரம் (உ.வ.சா), பறைத்தமிழ் காப்பியம் என்பவைகளாகும் .

Written by - முனைவர் ம. தமிழ் வாணன், மதுரை ஆய்வு வல்லுநர், சமீபத்தில் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சென்னை - 113 -

Wednesday, 17 July 2019 07:50 - Last Updated Wednesday, 17 July 2019 08:03

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பேரவையின் 31-வது அமர்வு

இக்காப்பியநூல் ஐம்பெரும் காப்பியங்களின் ஒன்று. மணிமகேலையின் கதைகளின், கதைமாந்தர், கதைநடக்கம் காலம் ஆகியவை சிலப்பதிகாரத்தின் ஒத்து இரூபத்தால் மணிமகேலையும் சிலப்பதிகாரமும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்று அழகைக் கப்படுகின்றன. இக்காப்பியத்தின் நாயகி மணிமகேலை, சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் மாதவியின் மகளாவாள். கோவலன் மற்றும் கண்ணகியின் சோகமறவிற்கு பிறகு, மாதவி பொது வாழ்விலிருந்தும் கலைப் பணியிலிருந்தும் தன்னையிடுவித்துக் கொண்டாள். தான் கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்த முறையையும் நினையும்களையும் மாற்ற நினையாத மாதவி, அவற்றின் சுவடிகளும் உலக சுகங்களும் இன்றி மணிமகேலையை வளர்க்க எண்ணி புத்த சமயமடம் ஒன்றில் அவளைச் சேர்த்து வளர்த்தாள்.

அவள் வாழ்ந்து வந்த நாட்டு இளவரசன் மணிமகேலையின் மலே காதல் கொள்ளவோ, அவனிடமிருந்து விடுபட்டு மணிபல்லவத்தீவுக்குச் சென்று புத்த சமயத் துறவியானாள். அங்கு அவளுக்கு பசிப்பிணி போக்கும் 'அட்சயபாதிரம்' கிடத்தது. அன்று மூதல் மக்களின் பசியைப் போக்குவதையே தன் கடமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்த மணிமகேலை, அவள் மறவிற்குப் பின் தயைவமாகப் போற்றப்பட்டாள்.

அறம் எனப் படுவது யாது எனக் கேட்பின்
மறவாது இது களே மண் உயிர்க்கெல்லாம்
உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது
கண்டது இல் (மணி. 25-228)

நூலின் வறிய பெயர்கள்: மணிமகேலையைத் துறவா, மூதல் சமயக் காப்பியம், அறக்காப்பியம், சீர்திருத்தக் காப்பியம், கருணைக்கோள் காப்பியம், புரட்சிக்காப்பியம், சமயக் கலைச் சொல்லாக்கக் காப்பியம், கதைகளஞ்சியக் காப்பியம், பசிப்பிணி மருத்துவக் காப்பியம், பசுபோற்றும் காப்பியம், இயற்றமிழ்க் காப்பியம், துறவாக் காப்பியம் என்பதாகும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பேரவையின் 31-வது அமர்வு

திருத்தக்கதவேர் என்ற சமணப் புலவர் இயற்றியுள்ள 'சீவகசிந்தாமணி', தமிழ் இலக்கியத்திலுள்ள மகாகாவியங்களில் - ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் தலைசிறந்ததாக மதிக்கப்படுகிறது. இதுவாழ் பசிமஹனின் கஷ்டச் சீடமணியைப் பின்பற்றியது, அந்த மஹாநூலோ, கி.பி. 898 இல் குணபத்திரன் எழுதிய உத்தரபுராணத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டது. எனவே சீவகசிந்தாமணி புத்தாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். சிந்தாமணியைத் தந்த ஆசிரியர் சோழ வம்சத்தில் பிறந்தவர் என்று நச்சினார்க்கினியர் சொல்கிறார். சமண புராணங்களில் தொன்றுதொட்டு நிலவிவரும் கதைகளை ஜனரஞ்சகமாகவும் இனக்கவர்ச்சியுடனும் கற்பனையுடனும் தமிழில் எழுத திருத்தக்கதவேர் விரும்பினார்; அம்முயற்சியில் அவர் வெற்றிகண்டார் என்பதும் உண்மை. நமக்கு இப்போது கிடத்த திருக்கும் சீவகசிந்தாமணி செய்யுள்கள் ஒவ்வொன்றும் நான்கு அடிகள் கொண்ட 3,145 செய்யுட்கள் உடையது.

விமலயார இலம்பகத்தில் சீவகன் ஏமாங்கத நாடு செல்லும் போது காட்பினகை கடந்து சென்றான். அங்குக் காணப்பட்ட இயற்கையழகத்தை திருத்தக்கதவேர் சுவைபட வருணித்துள்ளார்.

அண்ணலங்குன்றின் மலே வருடபாயந்துழக்கலின்
ஒண்மணி பலவாடநை தொருங்கவதை துளியாய்

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Wednesday, 17 July 2019 07:50 - Last Updated Wednesday, 17 July 2019 08:03

விண்ணுணு வுண்டென வீழ்முமா நிலமிசகை

கண்ணகன் மரமலொங் கற்பக மொத்தவே (சீ வக. 11)

சீ வக சிந்தாமணியின் வறோபயர்கள்: மணநில, முக்திநில, காமநில, மறநில, முப்பொருள் தொடர்நிலைச் செய்யுள் (அடியார்க்கு நல்லார்), இயற்கை தவம், மூதல் விருத்தப்பா காப்பியம், சிந்தாமணி தமிழ் இலக்கிய நந்தாமணி போன்றவையாகும்.

0000000000

தமிழில் ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் என அழகைக் கப்படும் ஐந்துநில்களும் ஒன்றாக விளங்குவது வளையாபதி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் இது சமண சமயம் சார்ந்த ஒருநில. இதனை எழுதியவர் யாரென்பதும் அறியப்படவில்லை. இந்நில தற்காலத்தில் முழுமையாகக் கிடக்கவில்லை. இந்நிலுக்குரிய 72 பாடல்கள் மட்டுமே கண்டெடுக்கப்பட்டும் பதிப்பிக்கப்பட்டும் உள்ளன. இக்காப்பியத்தின் கதைப் பொருள் பற்றி ஊகங்கள் நிலவினாலும் கிடைத்துள்ள பாடல்களைக் கொண்டு இக்காப்பியத்தின் கதை இன்னதுதான் எனக் கற்றுமுடியாதுள்ளது. கிடைத்துள்ள பாடல்களைக் கொண்டு, இக்காப்பியம் இலக்கியச் சுவையும் பொருள் சிறிவும் கொண்ட பாடல்களால் அமைந்தது என்பதைக் கற்றுமுடியும். திருக்குறள், கற்றுத்தொகை போன்ற சுவை விலக்கியங்களிலிருந்து, கருத்துக்களை மட்டுமன்றிச் சொற்றொடர்களையும் கட்ட வளையாபதி ஆசிரியர் எடுத்துப் பயன்படுத்தியுள்ளமை கிடக்கவும் பாடல்களை அவதானிக்கவும் போது தெரிகின்றது. மக்கட்பறோ இல்லாதவன் பெற்ற சிலைவத்தால் பயன் இல்லை என்பதை வளையாபதி,

பொறையிலா அறிவு, போகப் புணர்விலா இளமை மவேத்
துறையிலா வனச வாவி துகிலிலாக் கோலத் தயம்மை
நறையிலா மாலை, கல்வி நலமிலாப் புலமை, நன்னீர்ச்
சிறையிலா நகரம் போலும் சயிலாச் சிலைவமன்றே. (வளையாபதி.8)

என்று விளக்குகிறது. இந்நிலின் செய்யுட்களை அடியார்க்கு நல்லார், இளம்புரணர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமலேழகர் ஆகியோர் தங்கள் உரையில் எடுத்தாண்டுகள் உள்ளர்.

000000000000

தமிழ் மொழியின் ஐம்பெரும் காப்பியங்களும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்ற குண்டலகசீ எனும் நில ஒருபெரித்தம் சார்ந்த நிலாகும். பல்வறோ தமிழ்நில்களாகக் கருத உரை எழுதிய ஆசிரியர்கள் தங்கள் உரைகளிலே குண்டலகசீப் பாடல்களை எடுத்தாண்டுகள் உள்ளார்கள். இந்நிலிலிருந்து கிடைத்துள்ள பாடல்கள் அனதையும் இவ்வாறு வறோநில்களிலிருந்து கிடைத்தவையே. பத்தொன்பது முழுமையான பாடல்கள் மட்டுமே இவ்வாறு கிடைத்துள்ளன. தன்னகொல்லமுயன்ற கணவன்கை கொண்டுவிட்டுப் பெரித்த துறவியாகி அச்சமயத்தின் பெருமையைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்ட குண்டலகசீ எனும் வணிகர் குலப் பெண்ணொருத்தியின் கதையே இக்காப்பியத்தின் கருப்பொருளாகும். பாலகன் இளஞானாகிறான், இளஞான முதியானாகிறான். ஒரு பருவம் சித்தத்துத்தானே அடுத்த பருவத்திற்குச் செல்கிறோம்? அப்போதெல்லாம் அழாத நாம் ஏன் இறப்பிற்கு மட்டும் அழுகிறோம்? என நாதகூத்தனார் வினவுகிறார்.

பாளையாம் தன்மை சித்தத்தும் பாலனாம் தன்மை சித்தத்தும்
காளையாம் தன்மை சித்தத்தும் காமுறும் இளமை சித்தத்தும்

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Wednesday, 17 July 2019 07:50 - Last Updated Wednesday, 17 July 2019 08:03

மீளும் இவ் இயல்பும் இன்னமேலே வருமா? பும் ஆகி

நாளும் நாள் சாகின் றாமால் நமக்கு நாம் அழாதது என்னோ! (கூண்டலகசீ 9)

00000000 0000000000

பெருங்காப்பியத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்த தண்டியாசிரியர் சிறுகாப்பியத்திற்கும் இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். ஆனால், சிறு காப்பியம் எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தாமல் காப்பியம் எனும் சொல்லையே பயன்படுத்துகிறார். மூதன் மூதலாக, சி.வெ.தாமதோதரம் பிள்ளையே தமது சபுளாமணி முகவரையில் சிறுகாப்பியம் என்ற சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்துகின்றார். உதயண குமார காவியம், நாக குமார காவியம், யசோதர காவியம், சபுளாமணி, நீலகசீ ஆகிய ஐந்தும் ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் என்ற பிரிவில் வருவனவாகும்.

1. 0000000000 00000000

வத்தவம் என்னும் நாட்டரசன் சதானிகன்க்கும் அவன் மனைவி மிருகாவதிக்கும் பிறந்த உதயணனின் கதையை விளம்புவது இக் காவியம். 6 காண்டங்களில், 369 விருத்தப்பாக்களால் ஆனது இந்நூல். கந்தியார் (சமணப் பண்புறவி) ஒருவரால் இயற்றப்பட்டது. பெயர் அறியக் கிடக்கவில்லை. இந்நூலில் உதயணன் நான்கு மனைவியரை மணந்து இறுதியில் துறவு நிலையை மறேக் கொண்டதை அறிய முடிகிறது.

2. 0000000000 00000000

நாககுமார காவியம் அல்லது நாகபஞ்சமி கதை எனப்படும் இந்நூல் ஒரு சமணநூல். ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. மகத நாட்டு அரசன் நாககுமாரனின் கதையைக் கற்றுவதால் இது நாககுமார காவியமானது. விருத்தப்பாவில் அமைந்த 170 பாடல்களை உடையது. ஐந்து சரூக கங்களைக் கொண்டது. இக் காப்பியத்தில் நாககுமாரனின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, அவனுடைய வீரச் செயல்கள், பஞ்சமி நோன்பின் சிறப்பு, துறவின் மனம் ஆகியன பற்றிப் புகின்றன. மன்னன் சிரோனிகராசன்க்குக் கௌதம முனிவர் கற்றும் பஞ்சமி கதையாக இக் கதை அமைகின்றது. அம்மன்னன் அரூகக் கடவுளைப் போற்றிப் பாடும் பாடல் உள்ளம் உருக்குவதாகும்.

அறவன் யமலன் யாதிநீயே
ஆரியன் சீரீயன் யனந்தனீயே
திரிலோக லோகமொடு தயேனீயே
தவோதி தவேனென்று நீர்த்தனீயே (நாககுமார.18:1-2)

3. 000000 00000000

தமிழில் 'யசோதர காவியம்' படதை ஆசிரியர் யார் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. இந்து சமயத்தில் ஒரு காலத்தில் தெய்வங்கள்க்கு உயிர்ப்பலி கொடுப்பது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. எனினும் பிற காலத்தில் இதில் சில சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இதன் படி உயிர்கள்க்குப் பதிலாக மாவினால் செய்த அவற்றின் உருவங்களை வதைப்பலி கொடுப்பது போல் பாவனை செய்யும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. உயிர்ப்பலியைத் தீவிரமாக எதிர்த்த சமண சமயம், இப்பாவனை செய்யும் முறையும் கொலையை ஒத்ததே எனவும் இதிலும் கொலை செய்யும் எண்ணம் இருப்பதால் கொலை செய்வதால் ஏற்படும் கர்ம விளைப்பயன்கள் பாவனைக் கொலையிலும் ஏற்படும் என்றும் வலியுறுத்தியது. ஐந்து சரூகமும் 320 செய்யுட்களும் பெற்று அமைகிறது. ஒரு பாடலைக் கொண்ட இந்நூல் ஆசிரியர் வெண்ணாவலுடையார் என்பார்.

Written by - முனைவர் ம. தமிழ் வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீபமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Wednesday, 17 July 2019 07:50 - Last Updated Wednesday, 17 July 2019 08:03

4. ஊராட்சித் துறை

தமிழில் தோன்றிய முதல் தருக்கநில இதுவெனக் கஹலாம். குண்டலகசீகக் கு மறுப்பாக எழுந்த நிலம். யாப்பருங்கல விருத்தி எனும் நிலம் இதனை நீலம் எனக் கஹும். ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. 10 சரூக்கங்களையும் 894 பாடல்களையும் உடைய நிலம் இது. பாஞ்சால நாட்டிலுள்ள பலாலயம் சூடகாட்டில் காளிக் கு இடப்படும் பலியை முனிசந் திரர் எனும் சமணத் துறவி தடக்கிறார். காளி பழையனார் நீலியை அனுப்பி முனிவரவை விரட்டச் சொல்கிறார். முனிவரவை விரட்ட வந்த நீலி வாதத்தில் முனிவரிடம் தோற்று அவரது மனைவியாகிறார். வாதத்தில் பலரையும் வென்றுபெடுத்த துறவியான குண்டலகசீயையும் புத்தரையும் வாதத்தில் வெல்கிறார். நீலகசீயை ஓலசைச் சுவடிகளில் இரூந்து சமய திவாகர வாமன முனிவர் உரையுடன் முதன் முதலில் பதிப்பித்தவர் குமபகோணம் அரசுக் கல்லூரி முதல்வராகப் பணியாற்றிய பரோசிரியர் திரு. அ. சகரவரத்திநயினார் ஆவார். 1936இல் வெளிவந்த இப்பதிப்பை 1984இல் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் நிழல்படப் பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளது.

5. ஊராட்சித் துறை

சுபுளாமணி என்பது மகூடத்தின் முடிமணி. சுபுளாமணி என்பதற்கு நச்சினர்க்கினியர் முடியின் மணி என்றும் நாயக மணி என்றும் பொருள் கஹுகிறார். இதனைச் சுபுளாமணி என்றும் அழைப்பர். சுபுளாமணியை இயற்றிய தோலாமொழித் தவேரின் இயற்பெயர் இன்னதென்று தெரியவில்லை. இவர் இந்நிலின்கண் இரண்டிடங்களில் 'ஆர்க்கும் தோலாதாய்' என்றும், 'தோலாநாவிற் சச்சுதன்' இனிய அழகிய சொற்றொடரை வழங்கி இரூத்தலால் அதன் அருமை உணர்ந்த பெரியோர் இவரைத் தோலாமொழித் தவேர் என்று வழங்கலாயினர் எனப் பெரியோர்கள் கருதுகின்றனர். இது ஒரு சமண சமயக் காப்பியம். ஆசிரியர் தோலாமொழித் தவேர். 12 சரூக்கங்கள், 2131 பாடல்களை உடையது. ஸரீபுராணம் எனும் மகாபுராணத்ததைத் தழுவிய கதை இது என்பர். இக்கதை பாகவதத்தை ஒத்துள்ளது என்பது மு.வ.வின் கருத்து. பலராமனையும் கண்ணனையும் போல இக்கதையில் திவிட்டன், விசயன் எனும் இராமனர்கள் வருகின்றனர். வாழ்க்கை துன்பங்களே நிறைந்தது. இதில் இடையிடையே கிடக்கும் இன்பம் சிறிய அளவுடையதுதான். ஆயினும் அதை துயக்க விரும்புவதே மனித இயற்கை. இந்த அரிய உண்மையை எவ்வளவு எளிமையாக, சுவையாகக் காட்டி விட்டார் தோலாமொழித் தவேர்.

ஊராட்சித் துறை

பண்டிடமொழியில் காலந்தோறும் புதிய இலக்கிய படப்புகள் தோன்றுவது இயல்பேயாகும். அவ்வகையில், தமிழ்க் காப்பிய வளர்ச்சிப் போக்கும் அமைந்துள்ளது. பழங்காலத்தில் சமய அடிப்படையில் பல காப்பியங்கள் எழுந்தன. இடக்காலத்தில் சமயங்களான வளர்த்த சமயச் சான்றோர் வரலாறுகளைப் பாடவது மிகுதியாகக் காணப்பட்டது. குறிப்பாகச் சோழர் காலத்தில் தான் மிகுதியான காப்பியங்கள் தோன்றின. அதனால் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் சோழர் காலத்தைக் காப்பிய இலக்கியக் காலம் என்று தமிழறிஞர்கள் கஹுவார்கள். கி.பி. 17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மிகுதியும் புராண நிலங்கள் எழுந்தன. சோழர் காலத்தை அடத்தும் இக்காலத்திலும் கதைப் பாடல்கள் மிகுதியாகத் தோன்றியுள்ளன. இக்காலத்தில் காப்பிய இலக்கணங்களும் ஒரு சிலவற்றை மட்டும் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்ட சய்யுள் படப்புகள் சிறு காப்பியம், சிறு காவியம், குறுங் காப்பியம், குறுங் காவியம் என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படுகின்றன. இக்காவியங்கள் மொழிப்பெயர்ப்பாகவும் தழுவல் காப்பியங்களாகவும் காணப்படுகின்றன.

ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் அலுவலகம், திருச்சி - 620 002

Written by - முனைவர் ம. தமிழ்வாணன், முதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீபமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Wednesday, 17 July 2019 07:50 - Last Updated Wednesday, 17 July 2019 08:03

ஊர்வலம் ஊர்வலம்

கூ.அம்பலவாணபிள்ளை(ப.ஆ) தண்டியலங்காரம் மலமும் உரையும், 1920

சுப்பிரமணியன்., ச.வே., காப்பியப் புனைதிறன், தமிழ்ப் பதிப்பகம், சன்னை. 1979

சுப்பிரமணியன்., ச.வே.(ப.ஆ.), தமிழ்ச் சுவ்வியல் நூல்கள் மலம் முழுவதும்,

மணிவாசகர் பதிப்பகம், பாரிமுனை சன்னை. 2008

ச.வே.சு., ந. கடிகாசலம்., பதிப்பித்த ஆய்வுக்கோவை., தமிழிலக்கியக் கொள்கைகள்.,

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்., சன்னை.20., 1981

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - சதாசிவ பண்டாரத்தார

Shipley, Joseph Twadell. Dictionary of world literature: criticism, forms, technique. Taylor & Francis, 1964. p. 109. Web. 15 October 2011.

*ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம், ஊர்வலம் ஊர்வலம், ஊர்வலம் ஊர்வலம், ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம், ஊர்வலம், ஊர்வலம் - 113 -

tamilvepp@gmail.com